

Pocăința este în primul rând cunoștința și conștiința păcatelor noastre, a greșelilor noastre, a abaterilor de la poruncile dumnezeiești, a neascultării noastre în toate de Hristos. Este sinceritatea și curajul moral de recunoaștere că suntem păcătoși.”

Teodor M. Popescu, *Despre Pocăință*, în BOR XCVIII-1980, nr. 5-6, p. 573

TRIODUL

Schimbarea vieții către mântuire

Modele de pocăință

Fiul risipitor

Hotărârea fermă de a-și schimba viața, precum și căința totală l-au ajutat pe fiul risipitor să treacă peste orice obstacol aflat în calea sa la revenirea în casa părintească.

Cel ce vrea să se facă părtaș bucuriei Tatălui ceresc trebuie să se identifice cu fiul risipitor, parcurgând toate etapele întoarcerii sale: venirea în sine, conștientizarea păcatelor, părerea de rău și zdrobirea inimii, mărturisirea și cererea iertării.

Maria Egipteanca

Perfect conștientă de gravitatea păcatelor sale, Cuvioasa Maria Egipteanca a experimentat ce înseamnă pocăința și ce efecte are aceasta asupra vieții omului.

Biserica arată prin viața Cuvioasei Maria Egipteanca faptul că mântuirea se dobândește numai prin lepădarea vieții trupești, pentru a viețui îngerește, numai printr-o permanentă stare de căință și de prosternare înaintea lui Dumnezeu.

Tâlharul cel bun de pe cruce

Prin scurta sa mărturisire de credință și prin simplul său elan de căință acesta a intrat cel dintâi în rai. Deși căința trebuie să fie neîncetată și să dureze până la moarte, în ochii lui Dumnezeu contează mai ales intensitatea ei. Acest lucru e de ajuns pentru a justifica stabilirea unui timp concentrat cum este Postul Mare, și care reprezintă pentru fiecare „clipa” mărturisirii și credinței tâlharului.